

l. florus

Dialogus luciani cum recommendacione
hemi francisci petrarche
Dialogus luciani q[ui] inscribitur caron
Judicium iouis de montefort
historia ociosis in Culm
Oro marci tullii ciceronis
p[ro] marco marcello ad p. c.
Oro inuectiua con[tra] catilina
Basilius magnus
Ep[isto]le magni Turci
Latini ydeoma p[ro] religiosis
Elegancie latinitate nig[ri] p[ar]
una cu[m] mo[do] epistolandi
Ep[isto]le nig[ri] mariis

Incun. 218 – 232.

Bibl. Jag.

L. Annei flori Epithoma hoc emendatum
fridianus pighinutius lucensis Et Joannes Wit-
tigisere imprimendum curaverunt. Quod
arte sua Conradus gallicus In oppido lip
tzensi perficit xii. Calend. Junii Anno
salutis M°. CCCC°. lxxx septimo 1487

[redacted]

XXV. 6. 54.

A. 1523

Audi. Ju. U. n.
Univer
Cralo:

T14 (Incun. 230)

Iustius libelli este possessor niculaus dumpkowsky et este emptus pro novem grossos.
Apud magistrum Gromquesky

Agnus Maria Anna

6

Incun. 220
Bibl. Jag.

HN 209

Paulus Niauis arcium magister Venerabili viro apicio colo Juris pontifici interpreti secretarioq; incliti ducis Johannis de sagana domino suo colendissimo

Sigismundus bruffer optimaꝝ arcium studiosus adolescens Cum sepe mecum ageret vir prestantissime atq; optime dominationē tuā inuiserem: Schlesieq; ad oras me aliquādo conferrem Effecit ꝑfecto vt id factuꝝ spōdebam Cum ob eximium illius in me: singularēq; amorem: Tum ꝓpter humanitatē tuā qua me cō plexus es. Sed quo tempore iter ipm arripere censebam/ et dies interuenerūt occupatiores: et Niuosa yems: glacialisq; viam ꝯcluserat at cum senserim: et ad me ꝑmulti detulerint dignitatē tuā dicendi generis: humanitatisq; studij esse amantissimam dyalogū luciani/ cui a carone nomē inditum ad te mittē nō pertimui. qui cū plurimum essz viciatus ꝓ viribus ipm emēdaui: atz correxi. vt emēdacior ꝑpetuis temporibus correctiorq; impressus ad manus posset multoꝝ ꝑuenire. Siquādo magnaꝝ rerum intermissa fuerit sollicitudo legas: animūq; delectatiōis ratione ad illum conuertas Et siquam susceperis refectionem memor esto pauli quo non est tui amancior Vale vir humanissime.

BIBLIOTHECA VNIV. IAGELL. CRACOVIENSIS

Dyalogus luciani qui instribit Caron de greco in latinum p raymunciū virum insignem de nouo translat⁹ ad reuerēdissimū prem dn̄m cardinalē morieñ incipit feliciter

Eraphinas vrbinas vir clarissim⁹ vtriusq Juris interpres nr̄i tpis primarius Reuerendissime pater gentiliū libros de optimaꝝ arcium/studijs(cū datur ociū)frequētius legere solet Is nuper cū luciani philozophi apd̄ grecos suo tpe clarissimi quēdā legeret dyalogū/qui inscribitur Caron latino nescio q̊ interp̄te iamdudū fctm̄ me ꝑ tua inter nos ꝯsuetudie rogauit/ vt illū sui gr̄a emendarē:corrigēmq.qm̄ extarēt qm̄ ml̄ta in eo mēdosa q ad sententias explicandas vt plurimū esset opus Sibilla interprete Ego vero illi viro in primis doctissimo mihiq amicissimo morem gerere cupiens.dyalogū illum cepi.prius grecū:deinde pariter et latinū quē vt vidi minime sum miratus/si paruz aut nihil latine intelligere poterat.qm̄ nō cōuersus sed maiori pte cōfusus: ac puersus erat Grece em̄ cum distincte ac dilucide loquat̄/apud nos distorte:ac cōturbate p oia fere ꝓcedit Ita hys inmensis coloribus denuo e greco in latinum traduxi. v̄bis latinis ita instructus vt cum iocūditate legi:et sine difficultate possit intelligi Cui vero hunc ip̄m scribēm/nō de nihilo mihi tua dominatio occurrit.quē nō me fugit lr̄atoꝝ virorū esse amantissimū et qui ad bonos mores:et humane vite instituta spectant/eos sermones summa cū auiditate et legere et audire solere Hūc igit̄ dyalogū quē tuo dicaui obsequio vt qua me soles ea suscipias cū benignitate rogo Quez quidē cū legeris.nimiruz et ꝓcul dubio letaberis Sed opus ē attentioni quoniā mercurius loquitur cū carone

Emon ille noīe Carō q̄ (vt poete ayūt) mortuoꝝ
aīas p acheronta flumē transfert ad inferos. cupi
ens res hominū actusq̧ congnoscere / exorata a plutone
vni⁹ diei venia viuentiū regionem ascendit. atq̧ in p̄mis
cū vidisset quēdam ab amico vocatū ad cenam: seq̧ itu
rum illi pollicitū repentino hymbricis ictu humi mortu
um cecidisse / vehementer arrisit Et ridenti mercuri⁹ io-
uis iussu / ex negocio missus obuiat: suiq̧ risus causam
rogat / sic inquiēs Quid rides o Caron. et quid ad sup
peros relicta cimba venisti. qui nō es solitus intueri lu
cem. Ca. Ego quidē o mercuri cum diu optaui res ho
minū. actusq̧ vidē / qui cū e vita decedūt tanto cordolio
merēt Nam sine lacrimis et merore apō nos nauigat
nemo Itaq̧ a plutone exorata venia vni⁹ duntaxat diei
cū tessal⁹ ille adolescēs obmiserit paululū officiū remi-
gandi. Hanc lucē ascendi Qua in re hūc tuū occursuz
duco mihi comodissimū Nam cū res humanas pbe te-
neas eas mihi ōndas velim Mer. Non ē mihi in p̄ncia
ociū. Jussu etenī iouis ad obeūda negocia pergo. qui cū
sit acutus ad iram vereor ne (si tardus fuero) me addi-
ciet familie vr̄e / a celoruz culmine deiciens. et ego instar
vulcani pede altero claudicans / vobis exhibeam risum
pocula inferis ppinando Ca. non potes o mercuri hac
cautela iure tuū mihi negare obsequiū / cum hospes ⁊ cō
nauta sis mihi apud iferos. atqui meminisse debes qui
nec sentinā exhaurire nec remū te trahē iubeo q̄uq̄ sis
humeris latus et vales lacertis. sz transtra supsedens et
q̄nq̧ recubās distent⁹ cū mortuoꝝ quouis tota nauiga-
tiōe ꝯfabularis et ego senex et sol⁹ vt plurimū duco bi-
remem Itaq̧ amice te rogo / vt non desis huic impro-
bo meo desiderio Nā si me deseris / a cecis differaz nihil

Nam ceu illi errant ac labunt in tenebris / sic ego litteris
oculis lumē aspicio. verum si mihi moremgeres / nec diem
nec operam perdidisse cognosces Mer. Res ista sine plagis
ac pugnis et sine meo magno malo quod fieri posset Ego
nō video Tu puncto temporis ea putas vidē: possēque intue-
ri longiori opus ē die / nec pconis voce mihi facere licz in
iussu iouis Tu preterea si hic inter mortales moram tra
his / nō consuectabis in tempore mortuos plutonis. regno de-
deris pauperiē: egreque feret si intelliget sibi fraudari por
toriū In hijs tn̄ difficultatibus maiori meo cum periculo
morē tibi gerē Verū quid sit opus facto iā aduertamus
Ca hoc tuo prospice ingenio o mercuri Nā que sunt sup
terrā cū sim peregrinus / eorum nihil noui Mer: excelsiori qui
dem loco nobis ē opus o caron vn̄ oīa prospici possint quod
si queris ascēdē nullus ē labor Nam ex eo loco q̄ spelū-
ca cūcta intueri liceret Verum tibi qui inter naues perpe
tuo versaris / cū iouis fortuna ingredi phas nō sit. res ipsa
admonet vt aliquē eminentiorē locū conscēdemus: Ca.
que solitus sum dicē o mercuri ea te meminisse decet Naz
qn̄ vis ventorum vela vehement impetit intumescitque flu-
ctibus vnda vosque nauigatōis ipiti iubetis nūc vela laxari
nūc contrahi aut ea pmittē ventis Ego in puppi sedens ac
clauū tenens Non inscius eorum q̄ opus fctō sūt. vobis silē-
tiū indico. Eodē mō tu o mercuri ceu gubnator i huius
modi re ea facias q̄ pociora putas Ego vero (vt lex ex-
tat apud laphitas) tacitus sedēs q̄ iusseris parebo Mer
Dices quam belle Jam tibi indico silenciū. Inueniaz certe
spelūcam huic rei ydoneā Nā caucasus mōs vel ille celsior
parnasus: aut vtroque eminentior olimpus erit cōmodi-
or Nō de nihilo cū aspicio memini olimpum Sed opera tua
mihi opus est Ca. iube nā quo adualebo tibi operā pre-

stabo Mer. extat apud homerum poetam aput grecos
clarissimū Q2 duo coli filij cū adhuc eēnt pueri ossam a
radicib⁹ euellētes olympo sup imposuerūt deinde peliō
sup ossam rati p hūc modū posse ascendē celū Sz quia
vt iouis hostes/dederūt merito penas. nos vero cū ni-
hil aduers⁹ deos agam⁹ q̄d obstat ne mōtes mōtib⁹ sup-
imponam⁹ ! vt desublimiori quodā loco cuncta intueri
possim⁹? Ca. poterim⁹ ne nos duo pelion leuare et ossā
Mer. quid ni? an censes nos (qui int deos nūeramur il
lis adolescētib⁹ eē inbecilliores? Ca. minime at nō vide
tur credibile ꝙ res tāta p nos fieri possit Mer. tardus
es ingenio: et poetaꝝ mime peritus Nā homer⁹ vt su-
pra dixi poeta/in p̄mis claꝝ duob⁹ versib⁹ nobis ascen
sū fecit in celū! adeo facile mōtem mōtib⁹ supimponi Q2
si hoc miraris q̄d dicēs si atlāta ꝯgnosceres quē homer⁹
celū sustinuisse. cunctiqꝫ fere decātant poete? Js vt ali-
qn̄ abeo quiesceret labore Asserūt herculē iouis et alg-
mene filiū· illi tante moli supposuisse caput Ca. ista eti-
am audiui. sz ne vera sint tu mercuri ac poete norīt Nos
nr̄m negocium ꝓsequamur Mer. verissima sūt o caron
nec sapiētissimos homies ista finxisse putas veꝝ (vt asse
ris) ossam prius submoueam⁹. velud homer⁹ iste archi
tectus optim⁹ nos docet Age sursū iā lacertis robustio
rib⁹z Q cernis ꝙ̄ facile fecim⁹ fabricā Ascēdā igit vt vi
deā an hoc sit satis: vl' aliū oporteat montē supimponi
humilis nimiū rei nr̄e eminētia ē Nā ab astēsu solis vix
ionia: lidiaqꝫ videnť ; ab occasu italia solū et Silicia:
ab aquilōe hister Ab austro Creta. Nūc ista liquide ap
parēt Quare octa ē etiā nob moued⁹: et sup oēs par-
nasū ipm imponi oporteat Ca. ita faciam⁹ Sz vide nē
sup̄ modū op⁹ extollētes simul cū illo humi ruamus et

acerbũ homeri fabrica ꝑfractis ceruicib⁹ periculũ facia-
mus Mer. bono sis aio: in tuto cuncta ꝯsistent. transfera
mus octam Nũc supimponam⁹ olympuz En rursum
ascendo et qualit̃ res se habeat videbo ꝫ Cũcta etiã vn-
diq; apparẽt Ascẽde iã caron Ca. da dexterã ob tantaz
molẽ me iubes ascẽdẽ Mer. an ignoras ꝙ nihil magni
sñ pericl'o quis ꝯsequi potest Tene dextrã Caue pones
in lubrico pedẽ. o fctm̃ bene Jam ascẽdisti ꝫ aduerte hic
parnas⁹ biceps ẽ: cõprehẽdam⁹ vtrũq; verticem ei⁹ vt
queam⁹ cũcta ꝓspicẽ Jam ꝓspice orbẽ terre vides Ca.
video terrã satis latam quã ingens circũlabit̃ stangnuz
cerno mõtes et flumia Cocito et flegetõte maiora hoẽs
pusillos. et eoꝝ q̃si quosdã nidulos Mer. vrbes quidem
ille sunt quas tu nidulas appellas Ca. video o mercuri
frustra nos fuisse conatos! octã cũ parnaso parũ ꝓdes
se Nõ veni vt mõtes et flumia ꝓspicerẽ: sed intueri cu-
pio hoim̃ act⁹! et quib⁹ reb⁹ inmutant̃! qd̃ scire tibi libu
it! cũ mihi ridẽti obuiasti: et mei ris⁹ interrogasti causaz
quã eximio risu tibi aperire nequiui Mer. que nã fuit
illa cedo? Ca. ego dico tibi Cũ quidã ab amico vocaret̃
ad cenã. seq; ituꝝ illi ꝓmisisset: et repẽte hymbricis ictu
qui (nescio exquo mouẽte tecto) decidit exanimis humuz
capite pulsauit Cũ hoc aspexi. risi vehement̃. q2 qd̃ pro
miserat nõ p̃stitit Mer. manesis Nã te ab huiusmõi cu-
ra leuabo: et q̃ cupis ea vt luce clari⁹ intuearis. vi carmi
nũ efficiã! quib⁹ iteꝝ et sepi⁹ p̃fatã eripiã nubẽ! q̃ tibi ocu
los caligat: Ca. effare carmẽ Mer. Jã detersi caliginez
ab ocl'is (vt ayt poeta) Qui cũ cecus eẽt: ꝓbe nouit de-
os et homines Ca. homerum dicis Js nimirum cec⁹
fuit. Quid contraxisti frontem ? Noui equidem

Cocito flegetonte nomina aquarum sunt

Contrahere frontem est plicas in fronte efficere Et fit plerumque qui admiratione gratia aut mendacii causa aliquid vehementer intuemur Ut apud Titum Livium omnes contracte frontibus regem admirati.

illum ipsum quē dicis homeꝝ Mer. tu remo et naui sy
incūbens nosti hōmeꝝ Ca. noli mihi artē nauigādi ex-
probare q̄d te haud queq̄ꝫ decet Sꝫ ꝙ illuꝫ probe noui
hinc scire vl' maxie potes Nā ꝑ achironta cuꝫ illū naui
trāsueherem orta tempestate illos versus canē cepit. qui
bus nauigātibꝰ infaustū iter describit: Neptūnꝰ nubes
collegerat atꝫ tridentē/inmissū vasto cū murmure pon-
tum et pelagꝰ totū cōmouit sedibꝰ imis Et quom vnda
vehemētiori cōcita puppin repēte rueret illāqꝫ euertisset
hec et alia modulatꝰ ē carmina Sed dicas mihi velim
q̄s ille ē q̄ tanta carne suffultus/forma et corpis magni
tudie decoris vertice supeminet ceteros mortales Mer-
ille ē milo croconias cuiꝰ de laudibꝰ vniuersa rebur gre
cia. ꝙ olimpo ꝑ stadiū humeris vnū sustinuit bouē Ca.
quāto maiori pconio dignꝰ ē Caron q̄ milo q̄ paulo
post Caronis cimba impositꝰ cū se ꝓstratū abiectumqꝫ
videbit plorabit memor psalmoꝝ ac laudū suaꝝ: nūc qꝛ
tauꝝ in humeris sustinet nō ad deos: sꝫ ad nos se aliqn̄
eē venturꝝ Mer. in tāto corpis robore nō cadit cogita-
cio mortis Ca obmitte ad pn̄s risum/quē dū nauiga
bimus/Milo nobis habūde p̄stabit/cū nedū thaurum.
sꝫ culicē sustinē nequibit. At quis ille alter forma et spe
cie decorꝰ? Nō quidē grecꝰ sicud ex habitu apparet Mer
Cirus o caron Campasy̆ filiꝰ qui a medis in psas trā-
stulit imperiū. et q̄ de victis sirys babilonē redegit in de
ditionem suā. et nūc lidiā tendit/crebro bellū illaturus/
vt eius regno pociatur Ca/vbi nā cresus ille? Mer. il
lic fige intuitū vides ne arcem triplici muro cinctā Ca:
video Mer. sardis illa ē regni caput Item ille ē Cre-
sus q̄ auro recubās strato/vba facit cū solone atthenien
si pho Ca. q̄d nā int se ꝯfabulant̄ Mer. audire ne cupis
Ca. quid ni/Mer. audiamꝰ collocutores duo sūt Cresꝰ

rex lidie et solō phs Cres⁹ attice hospes diuicias vidisti
ac thesauros meos: et quantū argenti auri q̄ꝫ defero . et
quāplures me sequātur opes Cedo excunctis mortali-
bus nosti quēpiā quē in felicitate p̄ me hr̄i existies La.
quid respōdebit solon Mer. nihil humile: nihilq̄ꝫ abie-
iectū q̄d ipe audiēdo pcipies Solon q̄s in vita noui eo-
rum duco felicissimos Clebin et bitheō sacerdotis agri-
cole filios q̄ mr̄em curru impositā cū iumēta tardarent
iugo collo subeundo iunonis fauū vsq̄ꝫ pduxerūt Cres⁹
hoc sibi habeāt pacto priores istas felicitatis partes. at
cui atribuis secūdas Solon Thelo atteniēsi q̄ q̄ad vixit
pbe et recte vixit et ad postremū mortem ꝑpatria subi-
ire nō formidabat Cresus igit̄ nō video quoq̄ pacto q̄s
dici btūs possit Solō. haud quidē. nā nisi quis ad finez
veniat nō p̄t recte dici btūs meo iudicio Quippe i mor
te rcē beatitatis existit argumētū ꝫ La. ppulchre solou
ac nr̄i memor/qui añ ipam nauigationē nō censet rctm̄
de hoīs felicitate posse dari iudiciū Uez q̄s Cres⁹ dele-
gat q̄ sis̄q̄d veinsup secū ferūt Mer. aureos lateres ap-
polluni pitheo Cres⁹ oblatū mittit oraculi gr̄a q̄ nimirū
peribit Nā supmodū aruspices sequit̄ et ariolos La. ē
ne illō aur qō suo splendore mortales vt audio faciunt
tāti id nūc vidi Mer. illō ē ꝓ quo indesiuent̄ pugnatur
inter hoīes La. equidē nō video q̄d in se cōtineat boni.
nisi hoc solū q̄ ferētib⁹ graue sit onus Mer. bella insi
die. furta. cedes. piuria. peculat⁹. sacrilegia nauigatiōes
seuicia ꝓ illo enixe fiūt La. illō hr̄i vel non parꝫ pfctō
refert Nā cū ad nos descēdūt p̄ter q̄ ꝓ portorio a singu
lis colligo priusq̄ nauigiū ingrediant̄ affert nihil Mer
pro illo sane eo insaniūt q̄ e terre visterib⁹ ceu plūbuz
effodiūt La. extremā quādā de mortalib⁹ mihi narras
insaniā q̄ ꝓ re tā graui et pallida tot labores et pericu-

la subeunt Mercu. at solon ille nec aurum querit. et
qui querũt eos aspernatur Ca. et ille sol⁹ certe ꝙ pau-
lo post ex ipo creso patebit qui auro fidens: auri gr̃a pe
ribit Nam simꝉ cũ regno i man⁹ Ciri ꝑueniet q̃ victo-
ria Cir⁹ elat⁹ ꝙ̃ p̃mũ et ipe humane fragilitatis dabit
exemplũ. qꝛ ꝑ insidias ab hostib⁹ capiet̃ eiusqꝫ caput vi
tro hũano sanguine pleno ꝑ obprobriuz includet̃ Sed
quis nã ille ẽ clamide purpurat⁹ et cictus dyademate
caput! cui cocus euisterato pisce annulũ redit Mer. poli
crates Sannoꝝ tyrãnus! qui sup̃ cunctos mortales se
putat eẽ felicẽ! a qua deceptus opinione mox et ꝙ̃ p̃mũ
se cognoscet Nã ꝑ menandrũ seruũ hosti tradet̃ cruci qꝫ
affiget̃ et huiusmõi sane ludos ab interpedine dat cloto
mortalib⁹ Ca. ognarosa cloto vt trũcas hoꝝ ceruices et
crucifigis. vt distãt mortales q̊ magis extollũtur eo ma
iori se casu ruituros O capita ridicꝉa et tũ vꝉ maxie cuz
eos nisi nudos cimbam ingredi nõ ꝑmisero. sed vestem
chiaram stratũ aureũ humi dimittẽ iussero Mer. Qui
mare nauigant q̃ bella gerũt q̊ iura dicũt qui agros co-
lunt qui cũ venere mutuant: quicũqꝫ mendicos eos nisi
nudos nõ admittas Ca. nudos? ymo rerũ oim nudissi
mos Nunc sane video vitã mortaliũ turbinib⁹ variis
variisqꝫ erroribus plenã eẽ ac refertã. eoꝝ qꝫ vrbes apiuz
alphearib⁹ sitꝉes i quib⁹ singꝉi suũ hñt aculeũ. q̊ se vespe
ꝓximũ queq₃ stimulãt: et queuis faciũt. humiliorẽ tur-
ba vero q̃ circa illos volitat qui sũt? Mer. Spes. met⁹
egritudo. leticia. odiũ. auaritia. inuidia. ac reliqui aiorũ
affectũs! quib⁹ nõ ẽ ignorãtia. ꝑiter et desidia Spes tñ
et metus priores sibi vendicãt ꝑtes Nam animi affect⁹
nũc eleuãdo: nũc deprimẽdo nũc cecuz illudũt hoim ge-
nus! ac apd inferos cernunt̃ abunde illudi! ꝙ si intuitũ

acrius figes videbis parcas sua cuiqz stamia trahere: ac tenuissima ceu aranee fila sup̄ sing̃los decolo descen= dē Ca. video probe cōplurima tenua fila lōgeqz pplexa tum vni tū alij descendē sup̄ caput Mer. homer̄ lege in venies filor̄ implicitatē vt vni9 act9 sit alteri9 interitus et hic illius ille hui9 fiant heredes. et cui angusta existit seges is locupletis ɔsequat̃ bonū. et alius iterū alius ve lud folia que ventis mouent̃. nam alia humi statim de cidūt Alia sursū ventor̄ vi eleuant̃. ec ad terrā iter̄ deci dūt Sed qui ab humo parū erigitur cū cadūt sine stre= pitu cadūt/ eor̄ꝙ casus vix ab ipis audit̃ vicinis. quippe om̄es pendēt tenuissimo filo Ca. Ridicl'a prorsus hec sit et infamie plena Mar. quāuis sint merito ridicula iure ꝙ spnenda. veruntn̄ exprimi nō posset quāto studio ista exquirūt q̄ dū secunt̃ mors vt vides eos intercipit Cui9 mistri febris tussis later̄ dolor gladij agonia iudices ty ranni ac alij longe plurs morbi: ac cedes ɔtinue circum ueniūt Uerum cū in hijs incidūt casus tūc frequentes emittūt heu heu ꝙ si abinitō cōsiderarēt quā breui spa cio e vita decedūt huiusmōi rebus humi relictis viuerēt prudētius. ac minori cū dolore mortez obirent. Sed ꝙ putāt ab his reb9 nūꝙ posse auelli cū mortis mistri eos vocāt egerrime ferūt nō sec9 atz is q̄ domū edificare festi nat/ deiñ morte p̄uent9. illā nō bñ structā reliquid here di pecuniaz. ali9 iter̄ gestiens ꝙ sibi nat9 ē fili9/ amicos ad ɔuiuiū vocat Illi p̄ris p̄ris nomē imponit̃ ꝙ si sciēt eūdē inextrema miseria moritur̄ nūꝙ sano iudicio de ta li nato letaret̃. at spe ducit̃ ꝙ i vir̄ euadz. ꝛ victor exoli po paternā domū in p̄miū reportabit. et cū vicinū fūn9 nati videbit efferre nō ɔsiderat ꝙ eodē et ipe pēdet filo. Alij de agror̄ finibus litigant Alij peculio vigilāt Alij

iterũ aliis inseruiũt negociis. quoꝝ vt vides prius ple-
rosq intercipit mors q̃m suoꝝ cõpotes fiãt votoꝝ Ca.
hec oĩa cerno: et sic animo verto q̃d dulce sit illis in vita
e qua cũ decedũt eateñ9 indignant q̄ si quis eos q̃ beati
eẽ apparẽt acriter inspexerit/ reperiet amaritudis plenos
dulcedinis v̄o aut nihil aut parũ illis in eẽ Naz metus
odia. ire. adulatiões. insidie. ac reliq̃ animoꝝ pturbatio-
nes in illis hñt impiũ. preterea luctus morbi dolores ha
bunde dñant si sũmatim dicã cui rei mortaliũ vitã assi-
milẽ? vidisti in aquis ampullas exrepẽtinis ymbribus
generari inflatõs dico exq̃b9 spuma q̃dã generat haruz
igit nõnulli ipo ortu destruunt alie paulo durãt diuci9
alie cũ maiorẽ inmodũ excreuerint ad postremuz et di-
rũpunt vt etiã nec apparẽt Talis ẽ mortaliũ vita. omes
eni mortali spũ inspirati alii cici9: alii tardi9 e vita dece-
dũt Nõ nlli simt ac eẽ ceperũt eẽ q̃ desinũt. Itaq natu
re ↄstitutũ ẽ legi/ vt vn9 oẽs q̃cũq ille sit exit9 hẽat Mer
Nõ min9 apposita o carõ ad hoim vitaz vs9 ẽ silitudine
qm homer9 q̃ arboꝝ foliis mortale ↄparat gen9 Carõ
coꝝ vita cũ tam breuis infirma ac fragilis sit. Cur taz
ampullosi de principatu glia honore diuiciis se inuicem
iactãt- p hiis q̃ litigãt ↄtendũt ac acriter decertãt. q̃ oia
in morte deserũt humi. et vnum dumtaxat assem ꝓpor-
torio ferẽtes adme veniũt. verũtñ in excelso sumus nos
loco vnde audiri possum9. cur nõ maiori q̃daz clamore
illos admoneam9? vt se ab insanis abstineant laborib9
ac modeste ac quieto viuãt animo mortem pocculis sem
per habẽtes Si tibi videtur ego ipe clamabo alta voce
eisqz dicã heu stulti heu mẽcipites/quid circa inania tã-
ta cũ inquietudine delirare et floccifaciendis tã estis sol-
liciti quiescite iam nec velitis insanire vlteri9 Nam vita
hois breuis est et ceu vmbra celeriter tñsit. et que in vi-

Ampullas blasen in aqua

Exclamacio mercurii

ta sunt eorũ pmanet nihil. Atqui nemo moriens rerum humanarum secũ quippiam defert. sed humi dimittit. domos. agrũ. aurum et cetera fortune bona. que de euo in euum vno tempis puncto dños mutãt et possessores. et quisqz nudus ad nos pficiscit Sed cũ tuas audiant admonitiões nõne putas illis vtile eẽ. et ad reliquum vite tempus eos fore prudentiores Mer. o fortunate caron ad hãc acuto opus esset cerebro Nam erroribꝰ et ignorantia acrius habent aures occlusas q̃p vlixes pice suis obdurauit comitibus. ne audirẽt syrenũ cantiões. quippe qđ apud inferos potest lithe id apud hos ignorãtia facit. Sint vero pleriqz sed hij quidé p pauci qui picem auribus nõ recipiunt sed veritati acquiescũt. hij acutis oculis hec caduca intuentes ea vt ratio dictat flaccifaciunt Ca. nos igit admoneamus Mer. supuacuũ esset q̃ quis tenet ea ipm admonere Nam uides isti hec caduca derident ab illis qz se abdicãt! de vite corriculo solum ↄsulentes hanc ob rem vulgo insani reputant Ca. egregius sane ẽ quisqz ille Tandẽ sit vir Mer. ymmo egregissimꝰ sz pt solonẽ hijs temporibꝰ nemo vl pauci. verũ iã abeamꝰ Ca. vnũ abste etiã scire velim qđ cũ oñderis satisfctm̃ mihi eẽ cumulate dicã Mer. quid illđ Ca. q̃d nã id ẽ qđ appellãt cadauerũ apothecas Mer. apothecas appellant monumenta. tumbas pariter et sepulchra. quippe aggeres illi vbi cernis statuas ac piramidẽ i suburbijs structas sũt mortuoꝝ hospicia/horrea/ac philacia Ca. at q̃d illi coronãt saxa atz vngẽto liniunt et añ tumulum piras statuentes cenas adolẽt sũptuosas vinum effundẽdo ac mellicratũ Mer. mortuoꝝ grã hijs rebus inseruiunt sed quid hec illis prosunt non video nisi fortasse putant mortuorum vmbras nitorem victime ac fumum libare et de fouea bibere mellicratuz

Caron hos bibẽ aut mãducare aut viuentiũ officia agẽ quoꝝ capita sĩ sicca ãt putrida eẽt extrema dementia putare cũ sepult⁹a sepulchro differat nihil ⁊ omes pari gradu habeant Sane et vlixes agamenon et tersites ayax pterea et achilles teste cadauere magis sunt aridi ꝗ̃ in pratis fenum estatis tpe medio Mer. homerus pfecto magis notus tibi est ꝗ̃ putarem at pspicis quod apud Sichoim apparet illud ẽ achilis sepulchrũ E cospectu vo alteꝝ ẽ ayacis apõ ibetrũ Carõ pua quidẽ illa sĩ ceterum exꝗ cepisti ondẽ mihi vrbes eas quas audio longe insignes niniuẽ sardona phalin vrbẽ babiloniam mi-cenas cleonas et ipm ylion poemate homeri cõmenda-tũ eqdẽ memini toto illius belli decẽnio animas herouz transuexisse eo frequẽti⁹ ꝗ sentinã siccare nõdum quiescere fuit ociuz Mer Niniue omino perijt nec vlla eius exstãt vestigia babilõia exstat ꝗ̃ cernis turrib⁹ ornatã ac ingẽti muroꝝ habitu munitaz eo ꝙ iã extiterit loco paulopost etiã ambiget ylion iacet igne crematũ dequo pbe dici potest ille quondã fuere felices nũc penit⁹ solo equate quippe o caron vrbes seu homines vn⁹ et idẽ exitus habet Carõ o laudes ac voce homeri sctm̃ ylion o bene structe fabreqꝫ fctẽ cleone Ceteꝝ quos cerno bellantes qui nã sunt aut quid mutuis vulneribus se interimunt Mer Achiui qdẽ et lacedemonij qui de agroꝝ termini nũc viribus decertant. et quem cernis exanimatum dux est exercitus occiades cui⁹ nomini ascribit tropheũ Ca. stulti vltro sunt citroqꝫ piter stulti Nam stulti ignorant ꝗ si vniuerso pociant pelo polneso vix vni⁹ pedis locuz cũ ad nos venient accipient ab eaco et alij aliqñ adeſt cultores qui illud tropheũ aratro fundit⁹euertẽt Mer. Ista sic futura sũt. sꝫ descendam⁹ iam ac mõtibus loco

suo repositis.tu quidē ad nauiculā/ego vero ad Jussa
Jouis exquēda abeamus.quibus exactis quā primuz
ad te veniā functos efferā La.fecisti ꝓbe o mercuri Sa
nq ꝓ hoc tuo in me obsequio tibi sum perpetuo obno-
xius nā digito (vt aiūt) ostēdisti Reges lateres:aureos
pugnas:tumbas ꝑiter ac reliquos mortaliū actus qui
postremo cū ad me deueniēt omēs ante obitū tamen ver
bum de carone faciūt nullū Et tm̄ de illo pulchro.

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
CRACOVIENSIS